

16 Ngày Gặp Lại Em Trên Đất Pháp ... Sau 23 Năm Xa Cách

Chiếc máy bay Airbus 730 của hãng Air France từ Paris vừa đáp xuống phi trường Marseille - Provence đồng hồ điểm 8 giờ 30 tối ngày 11 tháng 11, 1999. Khôi, con trai thứ hai, cùng vợ chồng chúng tôi đã có mặt tại phi trường cả tiếng đồng hồ trước để đón cô em là Hồng Diệp (ở nhà gọi là cô Bê, vì hồi nhỏ dễ thương như con búp bê), từ Vancouver, Canada, qua Paris với máy bay Hòa lan KLM. Lúc đổi máy bay tại phi trường Charles de Gaulle, có vợ chồng con trai đầu là Nguyên và Mai Phương, làm việc tại Paris, đi đón. Tức cười, Bê là cô ruột mà hai cháu chưa bao giờ gặp mặt, cũng vui là lúc ra khỏi vùng quan thuế, hai cháu đã nhận ra cô, vì khuôn mặt giống cha mình, và hành khách phần lớn là Tây đầm.

Tuy đã gặp em tôi qua điện thoại và email cả gần hai tháng nay trong lúc em tôi đoàn tụ với gia đình tại Vancouver, Canada, nhưng trong lòng tôi một nỗi vui mừng và sung sướng khó tả. Đây là cuộc hội ngộ thật lịch sử vì thật ra em tôi chỉ đi Canada thăm gia đình anh và em tôi với ý định qua Mỹ thăm mẹ tôi và gia đình sống tại Irvine, vùng Cali, chứ không bao giờ nghĩ đến việc đi Pháp thăm chúng tôi, vì có hẹn sẽ gặp nhau tại Việt nam.

Con người có số, riêng em tôi thật là số sướng có từ hồi nhỏ, trời thương rất nhiều và đã dành riêng cái hồng ân đầy tình nghĩa này, và sau 10 ngày làm thủ tục, Pháp đã dễ dàng tặng em tôi cái visa 6 tháng đi Pháp, đúng ngày sinh nhật của

em tôi. Chúng tôi không ngờ đã có dịp gặp em trên đất Pháp sau 23 năm, kể từ năm 1976 lúc cả gia đình 4 người chúng tôi rời Sài gòn và định cư ở miền Nam nước Pháp, thành phố rất là nghệ sĩ, phong cảnh tựa Huế và Đà Lạt, đó là Aix-en-Provence, quê hương thứ hai yêu mến của chúng tôi. Lúc đưa tiễn em tôi trở về lại Việt nam bằng máy bay của hãng Đài loan sáng sớm ngày 27 tháng 11, 1999 tại Paris, sau 16 ngày hạnh phúc tràn đầy, tôi có nói với em tôi lúc trở về Nha trang, thấp một nén hương để tạ ơn trên giúp cho em tôi đã làm một chuyến đi vòng quanh thế giới trong hai tháng rưỡi được an bình, hạnh phúc, không đau ốm, học hỏi cả ngàn sàng khôn, và điều quan trọng và sung sướng nhất là đã gặp lại mẹ già và tất cả các anh chị em ở Mỹ, Canada, và Pháp.

Ngày hôm sau, 28/11, tôi được email của Chí, chồng của Bê, và Mỹ Hòa đại diện cho 3 cháu gửi lời cảm ơn, cả gia đình đi đón Bê tại Tân sơn nhất trở về an toàn và đang nghe Bê kể chuyện phim lịch sử này, lòng tôi lại vui sướng hơn nữa, vì biết rằng tại quê nhà, em tôi có một gia đình êm ấm, vợ chồng thương yêu nhau, con cái học hành thành công. Tôi có hứa với em sẽ viết một ký sự liền sau khi chia tay với em tôi, để nói lên cái tình cảm chân thành của một người anh đối với em sau 23 năm gặp lại và cũng có dịp viết lên cho em nhớ những ngày vui thân ái cùng nhau viếng thăm nước Pháp êm đềm của chúng tôi, từ miền Nam lên miền Bắc ...

Thế rồi chúng tôi lìa phi trường Marseille-Provence. Khôi lái xe, còn tôi và Dung, nhà tôi, rảnh rang để tha hồ hàn huyên với em tôi. Tôi rất ngạc nhiên là sau 23 năm, em tôi vẫn xinh đẹp như một thời là người đẹp của sinh viên khoa học Sài gòn. Đạo ấy, trước 1975, anh em chúng tôi có dịp ở chung với nhau tại đường Cách mạng. Các cậu qua lại cũng nhiều, rốt cuộc người chiếm được con tim của em tôi là Chí, bạn cùng cư xá sinh viên Đắc Lộ Sài gòn với tôi, và cũng cùng nhau học ở Phú thọ, Chí về ngành Công chánh, còn tôi thì Công nghệ. Em tôi tuy đã gần 48 tuổi mà sao quá trẻ và

rất hồn nhiên, luôn luôn cười và rất tự tin, không bao giờ đặt cái khó khăn trước một vấn đề gì cả, cứ tiến lên, sẽ giải quyết vấn đề từ từ nếu gặp, quan niệm này em tôi rất giống chúng tôi. Từ Việt nam, đi một mình qua Canada, rồi qua Pháp, đối với con gái Việt nam như vậy là mạnh dạn lắm.

Thấy em tôi thích hiểu biết thêm về văn hóa, nghệ thuật nước Pháp, chúng tôi đã làm chương trình sẵn để đưa em tôi thăm nước Pháp qua hơn 2000 năm văn hóa. Em tôi cười có vẻ sung sướng vì đây là phần bổ túc sự hiểu biết của mình ngoài lãnh vực khoa học. Tôi nói đùa với em tôi là ở Pháp 16 ngày, cái đầu Bê sẽ bự ra vì đi một ngày đàng học cả sàng khôn, còn đi Mỹ thì cái bụng sẽ bự ra vì ở Mỹ ăn uống thả dãn, all you can eat, tha hồ mà ăn, lại vừa rẻ. Em tôi thì thích cả hai, vì vậy mà sau hai tháng rưỡi ở Gia nã đại và Pháp, chỉ có cái đầu nặng thêm một chút thôi, còn bụng thì không to lắm vì em tôi khôn ngoan, ăn uống cẩn thận và thích ăn đồ lạ và ngon hơn là ăn nhiều. Dung khéo léo đã cho em tôi thưởng thức đủ món trên thế giới. Trong hơn 10 ngày tại miền Nam nước Pháp, hoặc gia đình chúng tôi, hoặc có bà ngoại cháu Khôi, hoặc có vợ chồng em nhà tôi là anh Dany chị Mai Trinh đã đưa cô Bê đi thăm viếng nhiều nơi, tóm lược sau đây:

- Aix, thành phố thân yêu mà chúng tôi ở từ 1976, Aix Ville d'eau, Ville d'art, nơi sinh sống của họa sĩ Cézanne, nơi an nghỉ của Picasso dưới chân núi Sainte Victoire. Có hơn 200 suối nước nóng và lạnh, có chợ Provence nổi tiếng với đầy màu sắc, có đại lộ Mirabeau với hai hàng cây platanes đan nhau, mùa hè có ve ve kêu và đại hội nhạc thế giới, có đại học từ thế kỷ thứ 4. Bê có ăn đám cưới người bạn Pháp trong một tòa nhà như vua chúa ăn hội thế kỷ 18. Có thấy tuyết rơi và biết cái lạnh dưới không độ.

- Marseille, thành phố thứ hai của Pháp, có lối một triệu dân, cách Aix 25 km về phía biển. Em tôi đã thấy hải cảng Vieux port, xây dựng 600 năm trước Thiên Chúa giáng sinh

bởi dân Hy Lạp (Grèce), nơi dừng chân của sinh viên du học Pháp, lên tận nhà thờ Notre Dame de la Garde, nhìn xa thấy Chateau d'If (Monte Cristo) và đảo Corse, nơi sinh Napoléon. Em tôi say mê khi đến Palais Longchamps lúc đèn vừa lên, cảnh huy hoàng của bao nhiêu vòi nước phun lên giữa các tượng đủ loại của thời baroque (thế kỷ 17-18), đánh dấu một thời đại vàng son của vua chúa Pháp.

Marseille

- Đi Fontaine de Vaucluse bằng quốc lộ hướng Avignon để thấy La Douce France với nhiều cánh đồng cây ăn trái. Đây là vùng sản xuất trái cây của Pháp. Ghé thăm Les Baux de Provence, một làng rất xưa trên núi cao, Van Gogh ở Saint Rémy, và thưởng thức rượu nho tây tại hầm rượu trong núi đá, nhiệt độ bốn mùa không thay đổi. Đi Cassis, miền biển có nhiều calanques giống bên Hạ long cạn. Đi ăn cắp hồng của vườn người ta.

- Viếng nước Monaco, đánh bài ở Monte Carlo, viếng mộ bà Grace Kelly, vợ vua, shopping chỗ nhà giàu.

- Thăm Nice, lộng lẫy ban ngày cũng như ban đêm với

kiểu nhà Ý màu hồng, khách sạn Négresco thời Phục hưng, đường Promenade des Anglais, viếng Église Russe, dạo biển với ghế ngồi màu xanh d'azur dài hơn 8 cây số. Ở lại đêm tại khách sạn gần phi trường Nice. Viếng Grace, thủ đô sản xuất nước hoa thế giới và trồng hoa.

- Đường ven biển La Croisette ở Cannes, kinh đô điện ảnh Âu châu. Có vào khách sạn Carlton lộng lẫy.

- Viếng Paris một tuần bằng métro, thủ đô Paris, đẹp nhất thế giới. Đèn Giáng sinh tại Élysée.

- La Défense, nước Pháp thế kỷ 21, nơi làm việc và ở của Patrick và Mai Phương. New York của Pháp.

- Arc de Triomphe, đại lộ Champs Élysée, Jardin des Tuileries, Louvre, các cửa hàng Lafayette và Printemps vào mùa Noel quá giàu sang chiếu đèn thật đẹp lạ mắt, uống cà phê tại dưới vòm kiếng Printemps, điện Versailles.

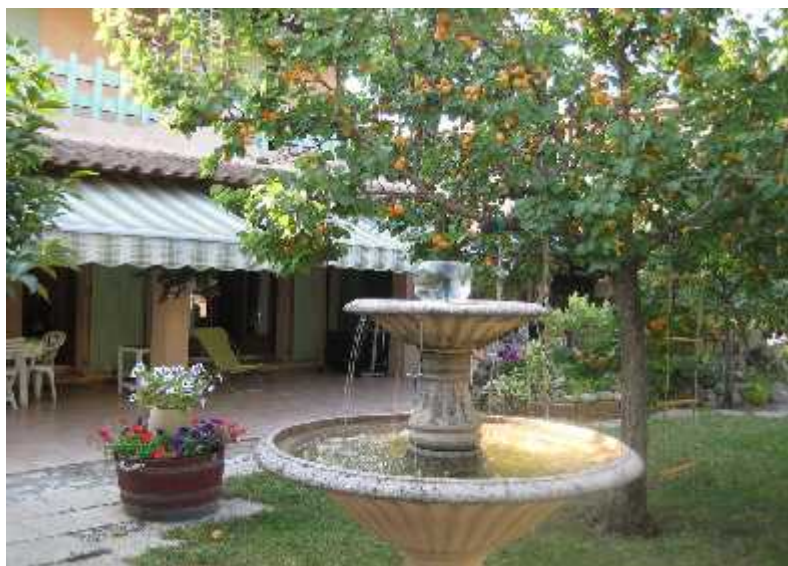
- Tour Eiffel, Les Invalides (mộ Napoléon), Place Concorde, Notre Dame de Paris, Quartier Saint Michel, Saint Germain, Quận 13, ăn phở Bida, mua nhạc ở Trung tâm Thúy Nga, đi bộ 7 ngày mỗi chân.

Tour Eiffel, Paris

- Viếng Cité des Sciences La Vilette, Pigalle Sex shop, Montmartre, nơi các họa sĩ vẽ, nhà thờ Sacré Coeur.

- Ăn cơm Nhật, Mc-Do, Quick, đồ Tàu, Tây, Việt, couscous Á rập, ăn cơm nhà anh chị Thiên, ông bà sui gia anh Chí là Nghi món ăn ốc sên (escargots) và thịt cừu nhà Patrick, học nấu món Tây ban nha Paëlla ...

“Cây mơ vàng sau vườn”, Aix-en-Provence

Mười sáu ngày qua như một giấc mộng đẹp tuyệt vời, bao nhiêu tình thương anh chị em đã biểu lộ rất cao. Dung có dịp tâm sự gần gũi em tôi nhiều hơn, các con của chúng tôi được sống bên cạnh một người cô thật dễ thương. Kỷ niệm này thật là hiếm có, hạnh phúc qua đi trong chớp mắt, nhưng niềm vui sẽ sống mãi trong chúng tôi. Hình ảnh một người em gái qua Pháp thăm anh thật là quá quý. Bê cảm ơn anh chị và các cháu, anh chị cũng cảm ơn Bê đã cho anh chị cái hạnh phúc tuyệt vời này. Anh chị cũng thật là vui mừng khi được biết Bê có một gia đình êm ấm tại Nha trang. Không giàu sang mà hạnh phúc đơn giản mỗi ngày trong tầm tay

qua những bữa cơm gia đình thân mật tại Aix, Paris, qua những con đường có lá vàng trên thảm cỏ xanh của miền Provence êm đêm, qua những cánh đồng phủ đầy tuyết dọc theo chuyến xe lửa tốc hành xuyên qua nước Pháp từ Nam tới Bắc, qua những buổi sáng đi chợ trời mà anh em mình chụp không biết bao nhiêu là hình, cái đẹp tự nhiên của bông hoa cây trái, vui đùa với bạn hàng, qua các di tích lịch sử, lâu đài, văn hóa, nghệ thuật cả hơn 2000 năm được Bê thăm trong nháy mắt.

Sài gòn

Tiền bạc chỉ là phương tiện, còn hạnh phúc là do mình tạo ra phải không Bê? Chắc chắn là chúng mình sẽ còn gặp nhau, đó là niềm hy vọng trở về lại quê hương Việt nam yêu dấu. Ba mẹ mình có nói không chỗ nào đẹp bằng quê hương ta, thật không sai. Hẹn gặp lại một ngày gần đây tại Nha trang, miền quê hương cát trắng.